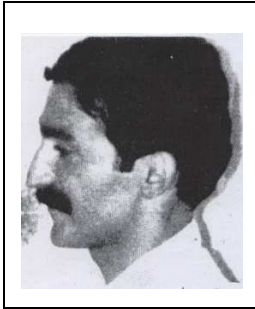

رفیق ضیاءالدین نادری

سیمای پرتلاش و مصمم رفیق ضیاءالدین نادری (رفیق کورش)، کادر آگاه، پرتوان و وفادار به اهداف انقلابی جنبش طبقه کارگر کشور ما، که در برابر کارگران هم رزم خود و اهداف انقلابی مبارزه انقلابی آنها و سازمانش پیمان وفاداری جاودانه بسته بود،

از یاد نرفتنی است؛ سیمای وفادار و صمیمی رفیقی که به همین جرم و حفظ اسرار سازمانیش به جوخه های اعدام سپرده شد و تا لحظات خونین یکی از روزهای اعدام های دسته جمعی رژیم ضد کارگری و ضد بشری اسلامی در شهریور ماه 67 به پیمان خود وفادار ماند؛ سیمای رفیقی که با تحمل صبورانه و استوارش در شرایط دشوار مبارزه، همیشه شاداب و خندان می ماند و با پذیرش بی دریغ بار هرچه بیشتری از وظائف انقلابی، شرایط را برای رفقا و هم رزمانش آسان می نمود. اکنون همه آنها که سیمای خستگی ناپذیر و مهربان رفیق کوروش و پیمان خونینش را به یاد دارند، می توانند بگویند که برای رفیق کوروش پیش برد اهداف مبارزه انقلابی همه چیز بود و مسائل شخصی هیچ.

رفیق ضیاء در سال 1333 در روستائی در اطراف پل سفید (مازندران) به دنیا آمد. او در میان خانواده های کشاورزان فقیر منطقه و کارگران معدن و راه آهن که از خویشاوندان نزدیک وی بودند، بزرگ شد و از همان آغاز زندگی با محنت و رنج زندگی کارگران و زحمت کشان آشنا گردید. در نوجوانی پدر خود را که معلم روستاهای همان منطقه بود، از دست داد و همراه اعضای بزرگ تر خانواده تأمین هزینه زندگی خانواده پر عده خود را برعهده گرفت.

دوران دبستان و دبیرستان را در قائم شهر گذراند و پس از اخذ دیپلم وارد دانشگاه علم و صنعت شد و در رشته مکانیک فارغ التحصیل گردید. در دورل دانشجویی با مسائل سیاسی آشنا گردید و در سال 56 در رابطه با مبارزات دانشجویی توسط ساواک دستگیر و مدتی را در زندان گذراند. با آزادی از زندان با شور و آگاهی بیشتری به مبارزه فعال انقلابی روی آورد و در همان زمان به جنبش فدائی پیوست.

رفیق کوروش تا زمان قیام سال 57 به فعالیت تبلیغی و انقلابی وسیعی دست زد و محافل مطالعاتی از جوانان انقلابی را در قائم شهر سازمان داد و همراه آنان در سازمان دهی تظاهرات توده ای و مبارزات مردم در جریان انقلاب شرکت نمود. پس از قیام با تحولات راست روانه در سازمان فدائی و آغاز تردیدهایی در رهبری این سازمان نسبت به ماهیت ارتجاعی، ضد خلقی و ضد انقلابی رژیم اسلامی و ایدئولوژی حزب توده، به سازمان ما پیوست. وی که با انگیزه های انقلابی از سازمان فدائی آن زمان جدا شده بود، با آغاز فعالیت سازمان ما در سال 58 به همکاری با سازمان ما پرداخت. رفیق کوروش یکی از رفقای بود که پرچم سازمان ما را در منطقه با سازمان دهی و جذب نیروها و جوانان انقلابی در منطقه به سازمان و سازمان دهی ترویج و تبلیغ انقلابی برپا داشت. او که به واسطه عاطفه و عشق عمیقش به انقلاب و جوانان انقلابی و احساس همدردی وسیعش نسبت به مسائل آنها از محبوبیت بسیاری در میان آنها برخوردار بود، تحت نظارت و مراقبت ویژه عوامل مزدور و دستگاه های سرکوبگر رژیم قرار داشت. رفیق کوروش با آغاز دوره سرکوب خونین رژیم، پس از 30 خرداد 60، ناگزیر به خروج از منطقه گردید. اما با این که او تحت حساسیت و مراقبت ویژه ای از جانب جلادان رژیم خونخوار فقها قرار داشت، تا سازمان دهی خروج آخرین رفقای که ناگزیر به فرار از منطقه شده بودند، منطقه را ترک نکرد و به حضور مخفی خود در آنجا ادامه داد. از این تاریخ به بعد رفیق کوروش تمام کوشش خود را در کنار انجام دقیق وظائف انقلابی اش به سازمان دهی استقرار نیروهای مخفی، آموزش و تدارک آنها برای آمادگی جهت سازمان دهی مبارزه در شرایط جدید اختصاص داد. در این دوره از شرایط دشوار مبارزه مخفی بود که رفیق کوروش جوهر و توان واقعی انقلابی و مبارزاتی خود را به نمایش گذاشت و نشان داد که فولاد آب دیده ای است از عواطف عمیق نسبت به انقلاب و توده ها و نیروهای انقلابی و نفرت بی کران نسبت به دشمنان کارگران و رحمت کشان.

پس از این دوره با قرار گرفتن سازمان دهی طبقه کارگر به عنوان محور اصلی فعالیت سازمانگرا و انقلابی در سازمان ما، رفیق کوروش نشان داد که علاوه بر توانایی فوق العاده و پرحوصله و با انضباط در سازمان دهی مخفی از توان عظیمی در سازمان دهی علنی و توده ای برخوردار است و با ارائه نمونه های موفق از نحوه تلفیق کار علنی و مخفی، سهم به سزائی را در غنی کردن تجربیات عملی سازمان دهی کارگری و توده ای سازمان، ایفا نمود.

رفیق کوروش از هر نظر یک انقلابی برجسته بود. او که بجز انقلاب حرفه‌ی دیگری برای خود انتخاب نکرده بود، هنر و استعداد شایسته‌ای را به عنوان یک انقلابی، انسانی پر تلاش، فداکار، صادق و صمیمی از خود نشان داد. خاطره‌فدکاری‌ها و سیمای شاداب و مهربان رفیق کوروش، رفیق استوار شرایط دشوار مبارزه در قلب همه‌ما و قلب همه‌کارگرانی که او پیمان خونین‌اش را در برابر آنها با اهداف والای مبارزه‌شان و انقلاب‌کارگری اعلام کرده بود، همواره زنده است.